

Oyun: Antigone

Yazan: Sophokles

ANTİGONE

Ey mezar, ey kayalar içinde oyulmuş gelin odası, ey içinde ebediyen oturacağım karanlık zindan! ben şimdi oraya, soyumdan olan insanların yanına gidiyorum. Onların hemen hepsini persephone ölümler diyarına aldı. Ve ben, onların en sona kalan en zavallısı, ömrüm sonuna varmadan oraya gidiyorum. Fakat içimi bir ümit kaplıyor; babam beni sevinçle karşılayacak. Anneciğim, sen de sevineceksin! ey sevgili kardeşlerim, siz de memnun olacaksınız! öldükten sonra ben sizi bu ellerimle yıkadım, giydirip süsledim ve mezarınıza sular döktüm. İşte, ey polyneikes, senin vücudunu toprakla örttüğüm için gördüğüm mükafat bu oldu. Ama iyi insanların nazarında, sana karşı gösterdiğim saygıda haklıydım. Çünkü, eğer ben bir çocuk anası olsaydım yahut ölüm kocamı alıp götürseydi, hiçbir zaman, bütün şehre karşı gelerek bu işi üzerime almazdım. Niçin mi böyle söylüyorum? çünkü ölenin yerine başka biri kocam olurdu ve kaybolan çocuğumun yerine başka birinden çocuk sahibi olurdu. Fakat şimdi anam ve babam Hades'te buldukları için, benim yeniden bir erkek kardeşim olmasına asla imkân yoktur. İşte kardeşim, her şeyden evvel bunu düşünerek sana ölümünde saygı gösterdim ve işte bunun için yaptıklarım kreon'a bir cürüm gibi, küstahça bir isyan gibi geliyor. Ah sevgili kardeşim! şimdi beni zorla yakalıyor, gelin olmadan, düğün şenliğini görmeden, evliliğin nimetlerini ve çocuk bakmanın saadetini tatmadan sürükleyip götürüyor. Ben, zavallı, dostlardan mahrum, terk edilmiş olarak, canlı canlı, ölümlerin karanlık çukuruna ineceğim. Tanrıların hangi kanununu çiğnedim ki? bu bedbaht halimle tanrıların yüzüne nasıl bakacağım? tanrılara karşı vazifemi yaptığım için bana tanrısız dediler, artık ben kimi imdadıma çağıracağım? fakat ne olursa olsun, eğer tanrılar bunu uygun buluyorlarsa, ben tahammül edip suçlu olduğumu itiraf ederim; fakat bunlar suçlu iseler, dilerim ki, bana haksız yere yaptıklarından daha beterine uğramasınlar.